

han har sagt, at det er paa den, at han har støttet sin Plan, at denne Plan i alt Væsentligt faldt sammen med Flertallets (Ordføreren: Kun hvad det angaar, at man kun ønsker at forsvare Sjælland). Forsaauidt der ikke skal være anden Lighed mellem den Plan, som den ærede Ordfører hævder, og den paagjældende Officers, end at de begge to ønske at forsvare Sjælland, er det ganske vist, at Ligheden ikke bliver stor, thi den paagjældende Autoritet opstiller Betingelser for sin Plan, som netop er dem, Flertallets Forslag negter. Han stiller Betingelsen om, at Kjøbenhavn skal være befæstet, han vil have en større Række af Forter over Storebelt, men ingen af disse Ting giver Flertallet, og derfor maa man paa ingen Maade lægge Ansvar over paa den paagjældende Officer for det, som er kommet frem for Udvalget. Det, som er kommet frem for Udvalget, er en egen og fuldstændig ny Plan. Denne Plan udhæver det, at Alt skal koncentreres i en første Linie, det vil sige, hvad jeg vil kalde første og anden Linie, nemlig Flaadens Kamp med den fjendtlige Flaade og med Transportsflaaden, og Hærens Kamp ved Kysten med den landstegne Fjende. Den udelader Alt, hvad jeg vil kalde tredje Linie. Jeg skal ikke paa nogen Maade komme nærmere ind paa dette sidste Punkt; ærede Medlemmer vide, at jeg har den Opfattelse, at det vil være uforsvarligt alene at stole paa første Linie og anden Linie, men at man bør have Noget og noget Ordentligt i tredje Linie. Jeg skal ikke komme ind paa det, thi det ligger ikke for nu, men jeg skal kun sige en Ting, at, dersom det virkelig er muligt at gjøre første og anden Linie tilbørlig stærke, kan jeg meget godt opgive, at der kommer Noget i tredje Linie. Det, som det kommer an paa for mig, er da, at danne mig en bestemt Erkendelse, om den Forsvarsplan, som den ærede Ordfører betegnede derved, at den efter hans Mening er forstandig, ogsaa for mig stiller sig saaledes, at den virkelig er betryggende. Det, som jeg derfor skal tillade mig at undersøge, er, om hans Forsvarsplan holder, hvad den lover, nemlig, at give et stærkt Forsvar i første og anden Linie. Lad os først se, hvorledes det gaar i anden Linie med Hensyn til den fjendtlige Landgang; hvad er det for Forsvarsmidler, vi have at stille imod her? Den ærede Ordfører siger, at det er Flaaden og Hæren i Forening, og han yttrede igaar Noget for mig, som jeg ganske vist ikke kunde forstaa, og som jeg ogsaa vil lade ligge, idet han sagde, at, naar vi overhovedet have to Bævn, maa almindelig Menneskeforstand hyde, at saa maa de mødes ved Kysten til fælles Forsvar. Det tror jeg er fuldstændig urigtigt, fordi det er fuldstændig umuligt. Den egentlige Kamp mod den landstegne Fjende kan ikke ydes af Hær og Flaade i Forening, idetmindste kun aldeles undtagelsesvis, men maa ydes af Hæren alene, og hvad er det for Forsvars-

midler, Hæren efter hans Forslag har til at slaa den landstegne Fjende med? Et Batteri ved Korsør, et Batteri ved Kalundborg, Landbefæstningen ved Aggersøfjord og saa Felthæren. Forslaget omtaler ogsaa Landeværnstropper, men disse Landeværnstropper ere af en saadan Befæstning, at det er fuldstændig med Rette, at Udvalget regner dem for ubrugelige paa andre Steder, end hvor de ere dækkede af en Fæstning; det er altsaa den egentlige Felthær, som skal slaa den landstegne Fjende. Hvor stor er denné Felthær, og hvordan er den, og hvormeget af den er disponibel efter Forslaget? Dersom hele Hæren er koncentreret, er der atten Batailloner, ni Eskadroner, tolv Kanonbatterier og to Mitrailusebatterier, mere ikke. Resten skal være andetskeds. Men Udvalget forudsætter Muligheden af, at et Angreb paa Sjælland kan ske meget hurtigt, at det muligvis kan hændes, at man ikke faar Tid til at gjøre et Spadestik i Jorden eller til at opkaste det simpleste Brystværn, det vil sige, at Koncentration er umulig. Jeg for min Person haaber, at Koncentrationen vil være mulig, men jeg indrømmer, at det er Noget, der kan hændes, at den ikke er mulig. Lad os da se, hvor stor Hæren da bliver til Sjællands Forsvar. Den bliver ni Batailloner, fem Eskadroner, de samme tolv Kanonbatterier og to Mitrailusebatterier. Nu maa man se en lille Smule paa, baade hvordan denne Hær er, og hvordan den skal møde og slaa Fjenden; og det første, jeg da maa spørge om, naar de gjøre saa stærk Regning paa, at Fjenden skal blive befæstet med Artilleri strax, naar han er kommen iland, er, om man da er saa sikker paa, at dette Artilleri har et Sted, hvor det kan blive mobiliseret, og hvor det kan foretage en Udrustning. Nu kunne ærede Medlemmer maaske tro, at Udvalget slet ikke har nogen Frygt i denne Henseende; men dette er dog ikke Tilfældet; thi Udvalget anser det for nødvendigt at anlægge en Befæstning i Sjælland for at beskytte Mobiliseringen af det ene Batteri, der er der. Men de fjorten Batterier paa Sjælland skulle, mærkelig nok, ikke have noget Dækket, hvor de kunne blive mobiliserede, og jeg kan derfor ikke sige Andet, end at, da den sidste Befæstning ikke kan nytte disse fjorten sjællandske Batterier Noget, er det meget tvivlsomt, om man har nogen Sikkerhed for, at de virkelig blive mobiliserede. (Udbrydelse af Ordføreren). Jo, til Mobilisering og Forsyning med Heste af saamange Batterier, saa at de kunne rykke ud ligeoverfor Fjenden, hører der virkelig megen Tid, og hvis det ærede Medlem ønsker det, skal jeg oplyse ham om, hvormange Dage der mindst hører dertil; men, kunne vi forudsætte Muligheden af, at vi ikke faae Tid til at opkaste et Brystværn, vil jeg gjøre opmærksom paa, at, hvis der gaar saamange Dage med, at de skulle være istand til at rykke ud med Heste osv., kan det godt indtræde, at Mobiliseringen slet ikke